1844. N 81.

ПРИБАВЛЕНІЯ КЪ ВИЛЕНСКОМУ ВѢСТНИКУ.

DODATEK DO KURYERA WILEŃSKIEGO.

Вильна. СУББОТА 27-го Мая. | *Wilno. SOBOTA 27-go Maja*

		Бар. по раздѣ. Фран.	Термом. Реомюра.	Вѣтръ.	Состояніе атмосферы.
18 дня.	Утро.	27 дюй. 6,7 лин.	+ 7,0	103 Слабый.	Ясно
	По полудни.	27 — 4,8 —	+ 15,5	— сильный	Облака
	Вечеръ.	27 — 6,1 —	+ 5.2	— слабый	Ясно

КАЗЕННЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

3. Минская Палата Государственныхъ Имуществъ объявляетъ, что въ Минской Губерніи предположено отдать Казенное имѣніе Столбцы, съ 12-го Апрѣля 1845 года въ 12 лѣтнюю безотчетную Администрацію, изъ платежа полнаго дохода по вновь составленному люстраціонному инвентарю, на основаніи правилъ постановленныхъ въ статьѣ 338 и 346 Высочайше утвержденнаго въ 28 день Декабря 1839 года учрежденія, о управленіи Государственными имуществами въ западныхъ Губерніяхъ и проектѣ контракта, при семъ приложенныхъ, и сверхъ того особыхъ условій, которыя будутъ предъявлены въ частности отъ Палаты Государственныхъ Имуществъ по Столпецкому имѣнію. А какъ по силѣ упомянутыхъ правилъ, Администраціонное Управленіе поручается Палатою Государственныхъ Имуществъ, преимущественно заслуженнымъ Военнымъ и Гражданскимъ Чиновникамъ, а также благонадежнымъ Дворянамъ, то лица сіи желающіе взять въ Администрацію имѣніе Столпцы, должны явиться для того въ Сентябрѣ мѣсяцѣ 1844 года, въ Минскую Палату Государственныхъ Имуществъ, и представить о своей благонадежности свидѣтельство начальника той Губерніи, гдѣ они имѣютъ постоянное жительство и независимо отъ того служащіе, Чиновники формулярные о ихъ службѣ списки, отставные аттестаты, а Дворяне одобрительные свидѣтельства Губернскихъ Предводителей Дворянства.

ВѢДОМОСТЬ

Государственнымъ населеннымъ имѣніямъ предположеннымъ къ отдачѣ въ администрацію, съ 12-го Апрѣля 1845 года.

N.	Названіе имѣній.	Число. Душъ.	Десятинъ земли.	Количество годоваго дохода. Серебромъ. Руб.	Коп.
	Минской Губерніи Минскаго Уѣзда.				
1.	Столпцы . . .	1425	9851	11944	56

Совѣтникъ М. Діакевичъ.
За Дѣлопроизводителя Жудра.
За Столоначальника Ф. Арцимовичъ.

Форма котракта, на отдачу казенныхъ имѣній въ безотчетное администраціонное управленіе.

18 года мѣсяца дня. Я нижеподписавшійся (чинъ или званіе, имя, отечество и фамилія) заключилъ сей контрактъ въ такой-то Палатѣ Государственныхъ Имуществъ, о принятіи мною въ администраціонное безотчетное управленіе казеннаго населеннаго имѣнія, называемаго (прозваніе), состоящаго N губерніи, въ N уѣздѣ, на слѣдующихъ условіяхъ:

1-е) Имѣніе (прозваніе), въ которомъ по послѣдней ревизіи считается столько-то душъ мужеска пола, обязываюсь я принять въ свое вѣдѣніе и управленіе отъ чиновниковъ, Палатою къ тому назначенныхъ, со всѣми къ тому имѣнію принадлежащими крестьянами и экономическими строеніями, землями и угодьми, равно движимою наличностію, въ экономіи находящеюся, по даннымъ отъ Палаты Государственныхъ Имуществъ подробнымъ всему планамъ, инвентарамъ, реестрамъ и описямъ. По пріемѣ такимъ образомъ имѣнія сдаточные документы, за моимъ подписомъ, должны храниться въ Палатѣ Государственныхъ Имуществъ, а точныя съ оныхъ копіи, за подписомъ лицъ, сдававшихъ имѣніе, находиться у меня.

2-е) Казенное имѣніе (такое-то) принимаю я въ свое управленіе не по отчету, т. е. не изъ пла-

OGŁOSZENIA SKARBOWE.

3. Mińska Izba Dóbr Skarbowych ogłasza, że w Mińskiéj Gubernii zamierzono oddać skarbowy majątek, Stołpcy od 12-go Kwietnia 1845 roku, w dwunastoletnią bezsprawozdawczą Administracyę, za opłatą całego dochodu, wyliczonego w nowosporządzonym lustracyjnym inwentarzu, na osnowie prawideł, przepisanych w artykułach 338 i 346 Najwyżéj utwierdzonéj w dniu 28 Grudnia 1839 roku Ustawy o Zarządzie Dóbr Skarbowych w Guberniach Zachodnich, podług oraz projektu kontraktu, niżéj tu załączonego, i procz tego osobnych jeszcze warunków, które będą okazane prywatnie przez Izbę Dóbr Skarbowych względem Stołpeckiego majątku. A ponieważ na mocy wyżéj wzmiankowanych prawideł, administracyjny Zarząd porucza się przez Izbę Dóbr Skarbowych szczególniéj zasłużonym Wojskowym i Cywilnym Urzędnikom, oraz zaufanym Dworzanom; przeto osoby takowe, życzące wziąć w administracyę majątek Stołpcy, mają przybydź w tym celu we Wrześniu ter. 1844 roku do Mińskiéj Izby Dóbr Skarbowych, i złożyć o sobie świadectwo Naczelnika téj Gubernii, gdzie mają stałe zamieszkanie, i niezależnie od tego, zostający w służbie Urzędnicy formularne o swéj służbie spisy, odstawne attestaty, a Dworzanie poświadczenia Gubernialnych Marszałków Dworzaństwa.

TABELLA

Skarbowych osiadłych majątków, mających się oddać w administracyę od 12-go Kwietnia 1845 roku.

N.	Nazwanie majątków.	Ilość. Dusz.	Dziesięcin ziemi.	Rocznego dochodu. Srebrem. Rub.	Kop
	Gubernii Mińskiéj. W Powiecie Mińskim.				
1.	Stołpcy	1425	9851	11944	56

Sowietnik Diakiewicz.
Za Sekretarza Żudra.
Za Naczelnika stołu F. Arcimowicz.

Wzór kontraktu, na oddanie skarbowych majątków w bezsprawozdawczy Administracyjny Zarząd.

18 roku, miesiąca dnia. Ja niżéj podpisany (ranga lub urząd, imie i nazwisko) zawarłem niniejszy kontrakt w takiéj-to Izbie Dóbr Skarbowych, względem wzięcia przezemnie w Administracyjny bezsprawozdawczy Zarząd skarbowego osiadłego majątku, nazywanego (nazwanie), położonego w N Gubernii, w N Powiecie, na warunkach następujących:

1) Majątek (nazwanie), w którym podług ostatniego popisu ludności liczy się tyle to dusz męzkich, zobowiązuję się przyjąć pod swoje zawiadowanie i zarząd od Urzędników, przez Izbę na ten cel wyznaczonych, ze wszystkiemi do tego majątku należącemi włościanami i ekonomicznemi zabudowaniami, gruntami i wszelkiemi dalszemi wygodami, oraz ruchomością w ekonomii znajdującą się, stosownie do danych przez Izbę Dóbr Skarbowych szczegółowych planów, inwentarzów, regestrów i spisów. Po przyjęciu tym sposobem majątku, wszystkie tyczące się tego majątku dokumenta, podpisem moim opatrzone, mają się zachowywać w Izbie Dóbr Skarbowych, kopie zaś tych dokumentów, opatrzone podpisami osób, które zdały majątek, będzie się znajdować u mnie.

2) Skarbowy majątek (taki-to) biorę pod swój zarząd bez warunku zdawania rachunków, to jest nie

тежа лишь того дохода, какой получится отъ имѣнія; но съ обязанностію вносить въ казну полный доходъ, по инвентарю исчисленный, всего (столько то) рублей серебромъ ежегодно.

3-е) Платежъ сей суммы долженъ быть производимъ мною (въ такое-то) Уѣздное Казначейство единовременно, при окончаніи каждаго экономическаго года не позже перваго числа Декабря. Впрочемъ предоставляется мнѣ на волю дѣлать въ уплату сей суммы, взносы по частямъ и ранѣе означеннаго срока.

4-е) За управленіе имѣніемъ долженъ я пользоваться положенными по инвентарю процентами.

5-е) Въ обезпеченіе исправности платежа въ казну положеннаго по инвентарю дохода, представляю я на таковую же сумму въ залогъ собственное (или ввѣренное мнѣ отъ такого-то лица по таковой-то довѣренности) имѣніе, состоящее N губерніи въ N уѣздѣ, въ которомъ считается по послѣдней ревизіи столько-то душъ крестьянъ, какъ значится въ выданномъ изъ такого-то присутственнаго мѣста свидѣтельствѣ (означить: число, мѣсяцъ, годъ и нумеръ документа (*).

6-е) Если я, въ послѣдствіи пожелаю представленный нынѣ залогъ замѣнить другимъ, равно благонадежнымъ, то Палата Государственныхъ Имуществъ имѣетъ прежній залогъ освободить, а новый принять, если не встрѣтитъ никакого сомнѣнія въ благонадежности послѣдняго.

7-е) Если опредѣленная сумма дохода не будетъ внесена въ N Уѣздное Казначейство вполнѣ къ назначенному сроку, 1-му числу Декабря каждаго года, то дается мнѣ тридцать дней льготы, считая въ томъ числѣ и день, назначенный для платежа, со взысканіемъ притомъ въ казну за каждый мѣсяцъ просрочки по одному проценту пени со всей незаплаченной суммы, до возмѣщенія оной, полагая въ просрочку и льготные дни.

8-е) Если и по прошествіи льготныхъ дней недоимка въ казну не будетъ уплачена, то для взысканія оной Палата Государственныхъ Имуществъ распоряжается на точномъ основаніи правилъ, постановленныхъ о томъ въ Высочайше утвержденномъ Учрежденіи объ управленіи государственными имуществами въ Западныхъ губерніяхъ и св. зак. т. 8. въ уставѣ объ арендныхъ и староститскихъ имѣніяхъ.

9-е) Но доколѣ инвентарный доходъ будетъ отъ меня поступать въ казну исправно и въ опредѣленный срокъ, и доколѣ буду я исполнять всѣ прочія правила, ниже постановленныя, по управленію ввѣреннымъ мнѣ имѣніемъ, до тѣхъ поръ казна оставляетъ меня ненарушимо при администраціи симъ имѣніемъ.

10-е) Впрочемъ, по прошествіи каждыхъ двѣнадцати лѣтъ моего управленія, Палата Государственныхъ Имуществъ въ правѣ дѣлать повѣрку инвентаря и новое исчисленіе доходовъ управляемаго мною имѣнія. Если при сей повѣркѣ найдено будетъ, что сіе имѣніе приведено мною въ лучшее положеніе, нежели въ какомъ находилось прежде и крестьяне не предъявятъ на меня справедливыхъ жалобъ, то, буде я пожелаю, имѣніе оставляется за мною и на слѣдующія двѣнадцать лѣтъ, подъ условіемъ платежа вновь исчисленнаго дохода, съ уступкою въ мою пользу изъ прибавочной суммы дохода десяти процентовъ. Если же я откажусь отъ дальнѣйшаго управленія имѣніемъ, то оно принимается отъ меня обратно, не прежде однакожъ, какъ по окончаніи экономическаго года, т. е. съ 1-го Января.

11-е) За исключеніемъ мельницъ, рыбныхъ ловель и корчемъ, которыя, по ст. 23 и 29 сего контракта, дозволяется мнѣ отдавать въ содержаніе другимъ лицамъ, прочее имѣніе я не вправѣ передавать все или по частямъ кому либо другому въ аренду, или администрацію, подъ опасеніемъ взысканія, какое постановлено въ законахъ за субарендованіе; но обязываюсь управлять имѣніемъ самъ лично. Впрочемъ, дозволяется мнѣ содержать экономовъ и другихъ служителей по контрактамъ, въ Уѣздныхъ Судахъ засвидѣтельствованнымъ, съ тѣмъ однакожъ, что для присмотра за крестьянами должны быть опредѣляемы смотрители изъ числа крестьянъ самаго того имѣнія.

(*) *Примѣчаніе.* Если залогъ заключается не въ населенномъ имѣніи, а въ другомъ какомъ либо недвижимомъ имуществѣ, или наличныхъ деньгахъ, билетахъ государственныхъ кредитныхъ установленій и акціяхъ разныхъ заведеній, законами къ пріему дозволенныхъ; то равнымъ образомъ поименовать сіи залоги и выданные на нихъ документы съ надлежащею подробностію.

za opłatą tego jedynie dochodu, który uczyni majątek; ale z obowiązkiem opłacania do skarbu całego dochodu, wyliczonego w inwentarzu w ogóle (tyle-to) rubli srebrem co rok.

3) Wypłatę téj summy powinienem uskuteczniać (do takiego-to) Powiatowego Podskarbstwa jednorazowie, po upłynieniu każdego ekonomicznego roku najpoźniéj dnia piérwszego Grudnia. Zresztą zostawuje się mi wolność częściowego opłacania na rachunek należnéj summy i przed nastaniem pomienionego terminu.

4) Za zarząd majątku, powinienem pobierać ustanowione w inwentarzu prosenta.

5) Jako zabezpieczenie akuratności wnoszenia opłaty do skarbu ustanowionego w inwentarzu dochodu, składam na takąż summę w ewikcyę własny (lub powierzony mnie przez tego-to na mocy takiéj-to plenipotencyi) majątek, położony w Gubernii N, w Powiecie N, w którym liczy się podług ostatniéj rewizyi tyle to dusz włościańskich, jak jest powiedziano w wydaném z takiego-to Urzędu świadectwie, wyrazić: dzień, miesiąc, rok i numer dokumentu (*)

6) Jeżeli zechcę złożoną przezemnie teraz ewikcyę, zamienić następnie na inną, równie pewną, tedy Izba Dóbr Skarbowych ma uprzednią ewikcyę uwolnić, a nową przyjąć, jeżeli nie spotka żadnéj wątpliwości w pewności téj ostatniéj.

7) Jeżeli przepisana summa dochodu nie będzie całkowicie wniesioną do N Powiatowego Podskarbstwa na określony termin, to jest do 1-go Grudnia każdego roku, tedy zostawuje się mnie trzydzieście dni ulgi, licząc w to i dzień do opłaty wskazany, uzyskując przytém na rzecz skarbu za każdy zwleczony z wypłatą miesiąc po jednym procencie sztrafu z całéj niewypłaconéj summy, aż do całkowitéj wypłaty takowéj, policzając do zwleczonych z wypłatą miesięcy i dni ulgowe.

8) Jeżeli po upłynieniu dni ulgowych, zaległość do skarbu nie zostanie wypłaconą, tedy w celu uzyskania takowéj Izba Dóbr Skarbowych postępuje stosownie do przepisów prawideł, uchwalonych w tym względzie w Najwyżéj utwierdzonéj ustawie o zarządzie Dóbr Skarbowych, w Guberniach Zachodnich, oraz Zbioru Praw T. 8 w ustawie o arendownych i starościńskich majątkach.

9) Lecz dopóki ustanowiony w inwentarzu dochód będę do skarbu opłacał regularnie i w naznaczonym terminie, i dopóki będę wypełniał wszystkie niżéj wymienione dalsze warunki, tyczące się zarządu powierzonego mnie majątku, dopóty skarb zostawia mnie nietykalnie przy administracyi tego majątku.

10) Zresztą po upływie każdych dwunastu lat mojego zarządu, Izba Dóbr Skarbowych ma prawo sprawdziać inwentarz i czynić nowe wyliczenie dochodu z zarządzanego przezemnie majątku. Jeżeli w czasie tego sprawdzenia będzie znaleziono, że majątek ten został przezemnie przyprowadzony do lepszego stanu, niżeli w jakim się znajdował uprzednio i włościanie nie podadzą na mnie słusznych zażaleń, tedy, jeżeli będę tego żądał, majątek zostawuje się przy mnie i na następne dwanaście lat, pod warunkiem opłacania nowo wyliczonego dochodu, z ustąpieniem na mój dochód dziesięciu procentów z przybyłéj summy. Jeżeli zaś zrzekę się dalszego zarządzania majątkiem, tedy takowy przyjmuje się odemnie napowrót, nie piérwiéj jednakże, jak po skończonym ekonomicznym roku, to jest od 1-go Stycznia.

11) Prócz młynów, połowów ryb i karczem, które na mocy 23 i 29 art. niniejszego kontraktu, dozwala się mnie oddawać w arendę innym osobom, dalszy majątek tak cały jako i częściowie nie mam prawa oddawać innym w arendę, lub administracyę, pod obawą sztrafu, przepisanego w prawie za odarendowywanie; lecz obowiązuję się zarządzać majątkiem osobiście. Zresztą dozwala się mi utrzymywać ekonomów i innych oficyalistów za kontraktami, w Powiatowych Sądach poświadczonemi, z tym atoli warunkiem, że dla dozoru włościan powinni bydź wybierani dozorcy z włościan tego majątku.

(*) *Uwaga.* Jeżeli ewikcya składa się nie z osiadłego majątku, lecz z drugiego jakiegobądźkolwiek nieruchomego mienia, lub gotowych pieniędzy, biletów kredytowych ustanowień Państwa i akcyj różnych towarzystw, prawem do przymowania dozwolonych; tedy równymże sposobem wymienić te ewikcye i wydane na nich dokumenty ze wszystkiemi szczegółami.

12-е) Границы отданнаго мнѣ въ администрацію имѣнія долженъ я сохранять въ цѣлости и неприкосновенности. Для сего я обязанъ, обще съ сельскими начальниками, свидѣтельствовать ежегодно сія границы и о томъ доносить Окружному Управленію, равно и во всякое время наблюдать, чтобы ни малѣйшею частію казеннаго имѣнія и угодій, къ нему принадлежащихъ, никто не завладѣлъ, въ противномъ случаѣ о самовольномъ завладѣніи чего либо изъ казенной собственности посторонними людьми долженъ я донести Окружному Управленію, безъ малѣйшей потери времени.

13-е) Со своей стороны обязанъ я, подъ опасеніемъ взысканія, положеннаго по законамъ за подложное отчужденіе посторонней собственности, ничего изъ имѣнія себѣ не присвоивать и въ другія руки не отчуждать никакими сдѣлками, какъ то: продажею, мѣною, закладомъ, и т. п., а также не выводить крестьянъ изъ имѣнія въ другія мѣста, и своихъ или чужихъ крестьянъ въ казенное имѣніе не водворять, ни подъ какимъ предлогомъ.

14-е) Полученныя мною по описи и оцѣнкѣ экономическія строенія, обязанъ я содержать въ исправномъ состояніи, поддерживая ихъ починками; а вмѣсто пришедшихъ въ совершенную ветхость и потому неудобныхъ къ поправленію, возводить новыя, руководствуясь во всемъ подробными правилами, постановленными по сему предмету въ положеніи о люстраціи государственныхъ имуществъ.

15-е) Съ оцѣночной суммы строеній обязанъ я вносить, вмѣстѣ съ инвентарнымъ доходомъ, положенные по инвентарю проценты.

16-е) Принадлежащія къ имѣнію удобныя земли и угодья, долженъ я сохранять въ томъ самомъ предназначеніи, которое для нихъ опредѣлено по плану и инвентарю, не дозволяя себѣ дѣлать никакой перемѣны въ семъ предназначеніи, безъ разрѣшенія Палаты Государственныхъ Имуществъ. Что касается до земель неудобныхъ, то предоставляется мнѣ полное право обращать ихъ въ удобныя хозяйственными средствами имѣнія, не умножая однакожъ на сей предметъ крестьянскихъ повинностей сверхъ инвентарнаго положенія и не касаясь неудобныхъ земель, отведенныхъ крестьянамъ, безъ ихъ на то согласія.

17-е) Земли пахатныя и сѣнокосныя, принадлежащія къ фольварку, долженъ я содержать безъ истощенія ихъ плодородной почвы; а напротивъ обработывая по правиламъ добраго хозяйства, улучшать сколь возможно и возвысить ихъ производительную силу.

18-е) Если по мѣстнымъ обстоятельствамъ имѣнія, признаю я нужнымъ ввести въ ономъ многопольное плодоперемѣнное земледѣліе, съ тонкошерстнымъ овцеводствомъ, или безъ онаго, то предположенія свои о томъ долженъ я предварительно представить на разсмотрѣніе Палаты Государственныхъ Имуществъ и приводить оныя въ дѣйствіе не прежде, какъ по утвержденіи ихъ высшимъ начальствомъ и по заключеніи, въ слѣдствіе того, Палатою дополнительныхъ со мною условій по сему предмету.

19-е) Принадлежащими къ имѣнію лѣсами, имѣю я право пользоваться не иначе, какъ на точномъ основаніи правилъ, содержащихся о томъ въ сводѣ устава лѣснаго и въ Положеніи о люстраціи государственныхъ имуществъ.

20-е) Расчистку лѣса для умноженія пашни, сѣнокосовъ или пастбищъ не дозволяется мнѣ дѣлать самопроизвольно, а долженъ я испрашивать на то разрѣшенія Палаты Государственныхъ Имуществъ.

21-е) Казенный скотъ, земледѣльческія орудія и прочія фольварковыя принадлежности долженъ я принять, содержать и сдать обратно во всемъ на точномъ основаніи правилъ постановленныхъ по сему предмету въ Положеніи о люстраціи государственныхъ имуществъ, обязываясь, согласно тѣмъ же правиламъ, вносить вмѣстѣ съ прочимъ инвентарнымъ доходомъ, и положенные по инвентарю съ ремонтнаго капитала проценты.

22-е) Всѣ хозяйственныя заведенія, въ имѣніи находящіяся (здѣсь исчислить подобныя заведенія, какъ то: фабрики, заводы, сады, мельницы, пчельники, плотины, мосты и т. д.) обязанъ я не только не допускать до упадка, но стараться улучшить и привесть въ совершенство; во всякомъ же случаѣ, содержать по крайней мѣрѣ въ томъ положеніи, въ какомъ принялъ, не измѣняя ихъ существеннаго внутренняго устройства и предназначенія, безъ разрѣшенія Палаты Государственныхъ Имуществъ.

23-е) Мельницы и рыбныя ловли (въ рѣкахъ, озерахъ или прудахъ) имѣю право отдать въ содержаніе и другимъ лицамъ; но съ тѣмъ, чтобы на

12) Granice oddanego mnie w administracyę majątku, powinienem zachować w całości i nietykalności. W tym celu obowiązany jestem, wspólnie z włościanami przełożonemi, obejrzeć corok takowe granice, i o tém zawiadamiać Okręgową Zwiérzchność równie też strzedz w każdym czasie, ażeby najmniejszą częścią skarbowego majątku i wszystkiego co do należy, nikt nie zawładał; w przeciwnym razie, o samowolném zawładaniu czegokolwiek ze skarbowéj własności przez osoby ustronne, powinienem bez najmniejszéj zwłoki czasu, donieść Okręgowemu Zarządowi.

13) Ze swojéj strony obowiązany jestem, pod obawą kary pieniężnéj, ustanowionéj prawem za fałszywe przywłaszczenie cudzéj własności, niczego z majątku sobie nie przyswajać, ani w drugie ręce nie oddawać przez żadne tranzakta, jako to: przedaż, zamianę, załog i t. d., a także nie wyprowadzać włościan z majątku do miejsc innych, i swoich lub obcych włościan do majątku pod żadnym pozorem nie wcielać.

14) Otrzymane przezemnie, stosownie do opisów inwentarza i taxy, ekonomiczne budowle, powinienem utrzymywać w jak najlepszym stanie, czyniąc w nich potrzebne reperacye; na miejsce zaś zupełnie zestarzałych i przez to zupełnie nie zdatnych do poprawy, stawić nowe, trzymając się we wszystkiém szczegółowych prawideł przepisanych na ten przedmiot w Ustawie o lustracyi Dóbr Skarbowych.

15) Od szacunkowéj summy budowli, powinienem opłacać, razem z dochodem inwentarzowym, wyliczone w inwentarzu procenta.

16) Należące do majątku lepsze grunta i inne własności, powinienem zachować dla tego samego celu, jaki wskazany jest dla nich w planie i inwentarzu, nie pozwalając sobie czynić żadnych przemian, bez rozstrzygnienia Izby Dóbr Skarbowych. Co się zaś ściąga do gruntów mniéj dobrych, zostawuje mi się zupełnie prawo używać ich na potrzeby, przynoszące korzyść majątkowi nie powiększając jednakże na ten przedmiot włościańskich powinności nad te, które zakreślone będą w inwentarzu, i nie tykając gruntów nie przydatnych, przeznaczonych dla włościan, bez ich na to zgodzenia się.

17) Grunta oromo i sianożęsie, należące do folwarku, powinienem utrzymywać tak, ażeby nie były wycięczone, owszem uprawiając je podług prawideł dobréj gospodarki, powinienem ulepszać je podług możności, i powiększać produkcyjną siłę.

18) Jeżeli dla miejscowych okoliczności majątku, uznam rzeczą potrzebną zaprowadzić w nim wielopolne płodozmienne rolnictwo, z hodowlą ciękowełnistych owiec lub bez tego; wtedy zamiary moje w tym względzie powinienem podać na rozpatrzenie Izby Dóbr Skarbowych, przyprowadzić je do skutku nie piérwiéj, jak po utwierdzeniu takowych przez Wyższą Zwierzchność i po zawarciu, w skutek tego przez Izbę dodatkowych ze mną warunków w tym przedmiocie.

19) Z należących do majątku lasów, mam użytkować nie inaczéj, jak podług istotnych zasad przepisów, zawartych w tym względzie w Układzie Ustawy Leśnéj i w Instrukcyi o lustracyi dóbr skarbowych.

20) Trzebienie lasu dla powiększenia gruntów, łąk lub pastwisk, niedozwala się mnie czynić samowolnie, ale powinienem prosić na to pozwolenia Izby Dóbr Skarbowych.

21) Skarbowy dobytek, narzędzie rolnicze i dalsze folwarczne ruchomości, powinienem przyjąć, utrzymywać i zdać napowrót stosownie do brzmienia prawideł, ustanowionych w tym przedmiocie w Instrukcyi o lustracyi dóbr skarbowych, obowiązując się, na mocy tychże prawideł, opłacać razem z dałszym inwentarzowym dochodem, ustanowione w inwentarzu od pociągowego kapitału procenty.

22) Wszystkie gospodarskie zaprowadzenia i urządzenia, w majątku znajdujące się (tu wymienić takowe urządzenia, jako to: fabryki, zakłady, ogrody owocowe i warzywne, młyny, pszczelniki, pasieki, groble, mosty, i t. p.) winienem nie tylko nie dopuszczać do upadku, ale starać się je ulepszyć i udoskonalić; w każdym zaś razie, utrzymywać przynajmniéj w takim stanie, w jakim przyjąłem, nie odmieniając rzeczywistego ich wewnętrznego urządzenia i przeznaczenia, bez rozstrzygnienia Izby Dóbr Skarbowych.

23) Młyny i połowy ryb (w rzekach, jeziorach i stawach) mam prawo oddać w dzierżawę innym osobom; z tym jednakże warunkiem, ażeby zboże mianowicie mlete

мелницахъ былъ молотъ хлѣбъ принадлежащихъ къ имѣнію (такому-то) крестьянъ преимущественно предъ посторонними, за цѣну не свыше опредѣленной по инвентарю; а пользованіе рыбными ловлями производилось бы съ хозяйственною бережливостію, безъ опустошенія ихъ чрезмѣрнымъ и безвременнымъ ловомъ.

24-е) По производству звѣриной охоты въ лѣсахъ, къ имѣнію принадлежащихъ, обязанъ я поступать на основаніи общихъ изданныхъ по сему предмету узаконеній.

25-е) Производство въ имѣніи (такомъ то) винокуренія, пива и медоваренія, предоставляется исключительно въ мою пользу; для чего потребный горючій матеріялъ дозволяется мнѣ заимствовать безденежно изъ годовой пропорціи назначенныхъ для надобностей имѣнія лѣсныхъ матеріяловъ.

26 е) За право свободнаго винокуренія, обязанъ я платить въ казну установленную пошлину, по два рубля съ каждой ревизской души крестьянъ, состоящихъ въ имѣніи, какъ сіе положено въ инвентарѣ онаго.

27-е) Равнымъ образомъ предоставляется мнѣ исключительное право на производство питейной продажи и содержаніе корчемъ и шинковъ въ отданномъ мнѣ имѣніи, согласно общимъ постановленіямъ, по сему предмету для казенныхъ имѣній Западныхъ губерній.

28-е) Число корчемъ должно оставаться то самое, какое назначено по инвентарю; а потому воспрещается заводить новыя корчмы, какъ въ крестьянскихъ домахъ, такъ и во всѣхъ прочихъ лѣсныхъ имѣніяхъ.

29-е) Корчмы и шинки, съ производящеюся въ оныхъ питейною продажею, имѣю я право отдать на откупъ и другому, за исключеніемъ Евреевъ, безъ всякаго расчета съ казною въ повышеніи или пониженіи откупной суммы противъ показанной за сію статью въ инвентарѣ, но не иначе, какъ на правилахъ, изъясненныхъ въ предъидущихъ статьяхъ 27 и 28; и въ семъ случаѣ обязанъ я смотрѣть, дабы корчмарь исполнялъ всѣ узаконеныя по производству питейной продажи правила, за несоблюденіе которыхъ подвергаюсь общей съ нимъ отвѣтственности; а также я долженъ имѣть неослабный надзоръ, дабы крестьяне и никто изъ лицъ другихъ сословій, въ имѣніи проживающихъ, не выдѣлывали и не продавали напитковъ, подлежащихъ питейному сбору.

30 е) Кромѣ сборовъ и доходовъ, предоставленныхъ въ мою пользу по инвентарю, я обязываюсь никакихъ другихъ не учреждать и не вводить, подъ опасеніемъ взысканія, какое въ законахъ за произвольные сборы положено.

31-е) Земли и угодья, отведенныя крестьянамъ, я не вправѣ отбирать отъ нихъ произвольно. Если же, по неисправности кого либо изъ крестьянъ въ отправленіи повинностей, окажется необходимость въ отобраніи на законномъ основаніи участка, то въ семъ случаѣ я долженъ представлять о томъ начальству, порядкомъ установленнымъ въ учрежденіи Палатъ Государственныхъ Имуществъ и Окружныхъ управленій.

32) Сверхъ хозяйственныхъ повинностей, какія опредѣлены по инвентарю въ пользу экономіи, я не имѣю права требовать отъ крестьянъ никакихъ другимъ, ни работъ, ни платежей, какъ денежныхъ, такъ и вещественныхъ, а тѣмъ менѣе постановлять, новыя повинности, подъ какимъ бы то наименованіемъ и предлогомъ ни было (*)

33-е) Положенныхъ мнѣ работниковъ и рабочіе дни я не долженъ употреблять къ пользѣ постороннихъ, своихъ или чужихъ фольварковъ, также къ посторонней службѣ и подрядамъ, съ отлученіемъ крестьянъ отъ работъ, въ казенномъ имѣніи, отданномъ мнѣ въ управленіе.

34-е) Равно я не вправѣ брать крестьянъ въ услуженіе къ себѣ или отдавать дѣтей одного хозяина въ работники или услугу другому, дабы чрезъ то не разстроить крестьянскаго хозяйства.

35-е) Въ предупрежденіе и разрѣшеніе жалобъ и споровъ между крестьянами и экономіею по предмету исполненія хозяйственныхъ повинностей, я обязанъ выдать каждому хозяину расчетную тетрадь,

(*) *Примѣчаніе.* Здѣсь могутъ быть, по соглашенію съ администраторомъ, постановлены условія о предоставленіи крестьянамъ переходить, по желанію, отдѣльными семействами съ хозяйственныхъ натуральныхъ повинностей на поземельный оброкъ, съ принятіемъ на себя платежа администратору оцѣнки ихъ хозяйственныхъ повинностей, вмѣсто отправленія оныхъ работами въ натурѣ.

było dla włościan tego majątku, za cenę nie wyższą nad tę, jaka ustanowiona będzie inwentarzem; użytkowanie zaś z wolności połowu ryb, ma się odbywać ze wszelką gospodarską oszczędnością, nie pustosząc zbytecznemi i niewczesnemi połowami.

24) Co do polowania i łowów w lasach, do tego majątku należących, powinienem postępować stosownie do ustanowionych w tym przedmiocie powszechnych przepisów.

25) Pędzenie w majątku (takim-to) wódki, piwa i robienie miodów należy wyłącznie do mnie; potrzebny na to palny materyał dozwala się mnie brać bezpłatnie z rocznéj proporcyi wyznaczonych na potrzeby majątku lesnych materyałów.

26) Za prawo wolnego pędzenia gorących trunków, obowiązany jestem do skarbu cło po dwa ruble za każdą rewizyjną duszę włościańską, liczącą się przy tym majątku, jak to jest wyrażono w inwentarzu.

27) Równie też zapewnia mi się wyłączne prawo przedawania gorących napojów i utrzymywania karczem i szynków w oddanym mnie majątku, stosownie do ogólnych przepisów, istniejących w tym przedmiocie dla skarbowych majątków, w Zachodnich Guberniach położonych.

28) Liczba karczem ma zostawać ta sama, jaka ustanowiona jest w inwentarzu; przeto wzbrania się zakładać nowe karczmy i szynki tak w domach włościańskich, jako też i we wszystkich miejscach w lesnéj pozycyi znajdujących się.

29) Karczmy i szynki, z odbywającą się w nich przedażą, mam prawo oddać w dzierżawę innéj osobie, byleby nie żydom, bez wszelkiego rozrachunku ze skarbem względem podwyższenia lub zniżenia wyrażonéj w inwentarzu summy odkupnéj, nie inaczéj wszakże, jak na prawidłach, opisanych w poprzedzających 27 i 28 punktach; lecz i w takim razie powinienem dawać baczność na to, ażeby karczmarz wypełniał wszystkie przepisane względem przedawania trunków prawidła, za niezachowanie których, wspólnie z nim ulegam odpowiedzialności; powinienem także mieć jak najściślejszy dozor, ażeby tak włościanie, jako i dalsze osoby innych stanów w majątku przemieszkujące, nie pędzili i nie przedawali trunków, które należą do poboru trunkowego.

30) Prócz czynszów i dochodów, zapewnionych na rzecz moją w inwentarzu, obowiązuję się żadnych innych nie wprowadzać pod obawą kary, przepisanéj prawem na samowolnie nakładane pobory.

31) Gruntów oromych, sianożętnych, pastewnych i innych, w prost dla włościan wydzielonych, nie mam prawa samowolnie od nich odejmować. Jeżeli zaś z powodu nieakuratnego wypełniania zobowiązań ze strony któregobądźkolwiek włościanina, okaze się potrzeba odjąć mu na zasadzie prawa dzierżawiony przezeń wydział gruntowy, w takim razie powinienem uwiadamiać o tém Zwierzchność wedle porządku, przepisanego w Ustawie Izb Dóbr Skarbowych i Okręgowych Zarządów.

32) Prócz ekonomicznych powinności, ustanowionych w inwentarzu dla saméj ekonomii, nié mam prawa wymagać od włościan żadnych innych, ani robot, ani opłat, tak pieniężnych, jako i w rzeczach, a tém bardziéj ustanawiać nowych powinności, pod jakiémkolwiekbądź imieniem i pozorem. (*)

33) Ustanowione dni robocze i robotników, nie powinienem używać do postronnych, swoich lub obcych folwarków, jako też do postronnéj służby i podradów, odrywających włościan od robot w skarbowym majątku, oddanym mnie pod zarząd.

34) Również nié mam prawa używać włościan do swojéj posługi, lub oddawać dzieci jednego gospodarza na usługę drugiemu, ażeby przeto nie przyczynić szkody włościanom w ich gospodarce.

35) W celu uniknienia, a w przeciwnym razie dla rozstrzygnienia skarg i sporów między włościanami i ekonomią, względem wypełniania gospodarskich powinności czyli panszczyzny, obowiązany jestem wy-

(*) *Uwaga.* Tu w skutek porozumienia się z Administratorem, mogą bydź ustanowione warunki względem dozwolenia włościanom, w razie ich życzenia, zamiast wypełniania naturalnych gospodarskich powinności, przechodzić oddzielnemi familiami na czynsz gruntowy, opłacając Administratorowi czynsz w takiéj ilości, jaka wypadnie z oszacowania wykonywanych przez nich robot w naturze.

за своимъ подписомъ, въ которой на одной сторонѣ должно быть записано все, что крестьянинъ обязанъ уплатить или отработать въ пользу экономіи, а на другой отмѣчаемо экономіею самое отправленіе таковыхъ хозяйственныхъ повинностей съ означеніемъ времени. Здѣсь должны быть записываемы также и дѣлаемыя крестьянамъ отъ экономіи ссуды и производимые по онымъ платежи. Соотвѣтствующій тому вѣрный счетъ, экономія обязана вести и у себя, для счисленія онаго въ случаѣ обревизованія.

36-е) Если таковыхъ учетныхъ тетрадей у крестьянъ и счета по экономіи заведено не будетъ, то въ случаѣ жалобъ крестьянъ на отягощеніе ихъ излишними повинностями, показанія ихъ должны быть признаны справедливыми, и, за тѣмъ, оставлены безъ уваженія споры и возраженія противъ того со стороны экономіи, которая будетъ обязана сдѣлать крестьянамъ законное удовлетвореніе, безъ дальнѣйшаго изслѣдованія дѣла.

37-е) Въ отношеніи собственно крестьянскаго хозяйства, я обязанъ наблюдать, чтобы крестьяне содержали свои земли и дворы въ надлежащемъ порядкѣ, не отдавали бы ихъ въ наемъ, безъ моего согласія, основаннаго на уважительныхъ причинахъ, о которыхъ долженъ я довести до свѣдѣнія Окружнаго Начальника, и ни въ какомъ случаѣ не продавали бы и не промѣнивали постороннимъ людямъ отвѣтственныхъ имъ земельныхъ участковъ, но обработывали бы оные по правиламъ добраго хозяйства.

38-е) Для сего, каждую весну и осень, экономія должна осматривать крестьянскія поля, для удостовѣренія: надлежащимъ ли порядкомъ оныя обработаны, точно ли сдѣланъ посѣвъ хлѣба озимаго и яроваго, произведены ли своевременно и надлежащимъ образомъ сельскія работы, такъ то: сѣнокосъ, жнитво и прочь. и въ какомъ состояніи находится урожай крестьянскаго хлѣба и травъ.

39-е) Лѣнивыхъ и нерадѣющихъ о своемъ благосостояніи крестьянъ, экономія обязана понуждать къ доброму хозяйству совѣтами и наставленіями; а при недѣйствительности оныхъ, имѣетъ право отсылать таковыхъ для исправленія въ сельскую Расправу.

40-е) Если крестьяне потерпятъ неурожай отъ истребленія ихъ хлѣбныхъ посѣвовъ и травъ естественными несчастными случаями; то я обязанъ принять неотложныя мѣры для оказанія необходимаго имъ пособія изъ учрежденныхъ на сей предметъ запасовъ. Но если бы оныхъ было недостаточно, или потребовалось бы пособіе на продовольствіе; то долженъ я дѣлать крестьянамъ ссуды изъ экономическихъ запасовъ, и только въ крайнихъ случаяхъ, когда значительность пособія превышаетъ обыкновенные способы имѣнія, ходатайствовать предъ правительствомъ о вспомоществованіи изъ хозяйственнаго капитала.

41-е) Поощреніе крестьянъ къ разведенію хорошаго скота и лошадей относится къ моей обязанности; при чемъ я долженъ наблюдать, чтобы крестьяне безъ крайней необходимости, не продавали и не промѣнивали скота, необходимо нужнаго для ихъ хозяйства.

42-е) Въ случаѣ скотскаго падежа долженъ я принять всѣ зависящія отъ меня мѣры къ прекращенію онаго и имѣть строгое наблюденіе, чтобы крестьяне, безъ малѣйшаго опущенія, исполняли всѣ постановленія, предписанныя на таковые случаи въ законахъ. Если бы по окончаніи падежа, оказалось нужнымъ сдѣлать кому либо изъ крестьянъ пособіе на покупку скота; то предоставляется мнѣ дѣлать имъ таковое пособіе посредствомъ ссуды, когда признаю то для себя возможнымъ; а въ противномъ случаѣ, я обязанъ о пособіи крестьянамъ ходатайствовать предъ начальствомъ.

43-е) Вообще во взысканіи съ крестьянъ произведенныхъ имъ ссудъ, долженъ я руководствоваться постановленіями, содержащимися въ сводѣ учрежденій и уставовъ объ арендныхъ и староствинскихъ имѣніяхъ, требуя отъ нихъ уплаты въ то время, когда они будутъ имѣть къ тому способы.

44-е) Обще съ сельскими начальниками, я обязанъ побуждать крестьянъ къ исправному платежу государственныхъ податей и таковомужъ отправленію повинностей.

45-е) Если крестьяне по платежу означенныхъ податей и повинностей впадутъ въ недоимку и откроется, что сіе произошло отъ разстройства, причиненнаго моимъ худымъ управленіемъ; то въ такомъ случаѣ я обязанъ внести за крестьянъ всю недоимку.

46-е) Вообще по хозяйственному управленію

dać każdemu gospodarzowi, za własnoręcznym podpisem, książeczkę, w której, na jednéj stronnie powinno bydź wymienione wszystko, co włościanin powinien zapłacić lub odrobić ekonomii, na drugiéj zaś sama ekonomia ma zapisywać takowe wypełnienie gospodarskich powinności, wymieniając i datę wypełnienia. Tu powinne też bydź zapisywane czynione włościanom przez ekonomię pożyczki i zwrot takowych. Stosowny do tego rachunek ma bydź prowadzony przez ekonomię u siebie, dla konfrontowania go w razie zdarzonego obrewizowania.

36) Jeżeli te rachunkowe książeczki włościan i odpowiednie im regestra w ekonomii nie będą zaprowadzone, tedy w razie zaniesienia skarg przez włościan na obciążenie ich zbytecznemi powinnościami, zeznania ich przyznane będą za słuszne, a zatém wszelkie zarzuty i spory ze strony ekonomii przeciw takowym zeznaniom zostawione będą bez uwagi, i nadto obowiązaną będzie uczynić prawne zadośćuczynienie słusznym żażaleniom włościan, bez dalszego rozważenia i rozpatrzenia sprawy.

37) Co się zaś właściwie ściąga do gospodarstwa włościańskiego, obowiązany jestem pilnować, ażeby włościanie utrzymywali swe grunta i siedziby w należytym porządku, nie oddawali ich w najem bez mojego na to zgodzenia się, opartego na ważnych przyczynach, o których powinienem zawiadomić Zwierzchność Okręgową, i ażeby nigdy w żadnym razie nie przedawali i nie zamieniali z obcemi ludźmi wyznaczonych im gruntów, lecz ażeby uprawiali je stosownie do warunków dobrego gospodarstwa.

38) W tym właśnie celu, ekonomia powinna co wiosny i jesieni obejrzeć włościańskie pola, dla przekonania się: czy dobrze są uprawione, czy właściwie są zasiane ozimy i jarzyny, czy w należytym czasie i właściwym sposobem uskuteczniane są rolnicze roboty, jako to: sianokos, żniwo i t. d., i w jakim stanie znajduje się urodzaj włościańskiego zboża i siana.

39) Leniwych i niedbających o utrzymanie dobrego swojego bytu włościan, ekonomia obowiązaną jest zachęcać do dobrego gospodarowania radami i napomnieniami; jeżeli zaś środki te okażą się nieskuteczne, ma prawo odsyłać takowych dla poprawienia do Sądu Gminnego.

40) Jeżeli włościan nawiedzi nieurodzaj tak na polu jako i łąkach z powodu nieszczęść z naturalnych przyczyn wynikłych; obowiązany jestem w takim razie przedsięwziąć niezwłócznie skuteczne środki dla okazania im niezbędnéj pomocy z ustanowionych na ten cel zapasów. Jeśliby zaś tych okazało się niedostatecznie, lub wynikła potrzeba udzielenia pomocy w żywności, powinienem nańczas czynić włościanom pożyczki z zapasów ekonomicznych, tylko w ostatecznych zdarzeniach, kiedy ilość wsparcia przewyższa zwyczajne środki majątku, starać się u rządu o udzielenie wsparcia z gospodarskiego kapitału.

41) Zachęcenie włościan do zaprowadzenia gatunkowego bydła i koni, należy również do mojego obowiązku; przyczém powinienem przestrzegać, ażeby włościanie bez konieczném potrzeby, nie przedawali i niezamieniali dobytku, niezbędnie potrzebnego w ich gospodarce.

42. W przypadku pomorku bydła, powinienem przedsiębrać wszystkie zależące odemnie środki ku zapobieżeniu temu nieszczęściu, i najściślejsze dawać baczenie, ażeby włościanie; wypełniali bez najmniejszego uchybienia wszystkie przepisy, jakie prawem zalecone są w podobnych zdarzeniach. Jeśliby po przejściu pomorku, okazała się potrzeba okazać komukolwiek z włościan wspomożenie dla kupienia bydła; tedy zostawuje mi się do woli udzielać im takowego wsparcia w sposobie pożyczki, jeżeli to okaże mi się rzeczą możną; w przeciwnym zaś razie, obowiązany jestem prosić u Zwierzchności o wspomożenie włościan.

43) W ogólności względem pozyskania uczynionych włościanom pożyczek, powinienem postępować stosownie do przepisów, istniejących w zbiorze urządzeń i ustaw o arendownych i starościńskich majątków, żądając od nich wypłaty w tym czasie, kiedy będą mieli ku temu środki.

44) Wspólnie z przełożonemi gminy, powinienem zmuszać włościan do akuratnego opłacania skarbowych podatków i ekonomicznych powinności.

45. Jeżeli włościanie względem opłaty takowych podatków i powinności wpadną w remanentą i okaże się, że to nastąpiło w skutek zrujnowania i podupadnienia, wynikłych z powodu złego mojego zarządu: w takim razie obowiązany jestem wnieść za włościan cały zaciągnięty przez nich remanent.

46) W ogólności co się tylko ściąga do administra-

имѣніемъ и крестьянами, къ оному принадлежащими, я обязанъ не только не доводить ихъ до разстройства, но содѣйствовать всѣми зависящими отъ меня средствами водворенію довольства и благосостоянія, исполняя въ точности правила, постановленныя по сему предмету въ Высочайше утвержденныхъ учрежденіяхъ о губернскомъ и окружномъ управленіи государственными имуществами, въ уставахъ сельскомъ полицейскомъ и сельскомъ судебномъ, и св. зак. т. 8, въ уставѣ объ аренд. и стар. имѣніяхъ; а также руководствоваться данною мнѣ отъ Палаты Государственныхъ Имуществъ особою инструкціею.

47-е) За несоблюденіе таковыхъ правилъ и условій настоящаго контракта, какъ скоро сіе обнаружится или при освидѣтельствованіи имѣнія, по распоряженію Палаты Государственныхъ Имуществъ, или по жалобамъ на меня крестьянъ, либо по другимъ случаямъ, и будетъ доказано законнымъ изслѣдованіемъ, я подвергаюсь отвѣтственности и взысканіямъ, какія въ тѣхъ же учрежденіяхъ о управленіи государственными имуществами и въ сводѣ уставовъ объ аренд. и стар. имѣніяхъ о семъ постановлены.

48-е) Если я, по какимъ-либо обстоятельствамъ, вынужденъ буду самъ отказаться отъ управленія имѣніемъ до истеченія двѣнадцати-лѣтняго срока, назначеннаго для повѣрки и новаго исчисленія дохода отъ имѣнія; то мнѣ дозволяется сіе, съ тѣмъ однакожъ, чтобы о намѣреніи своемъ отказаться отъ администраціи объявилъ я Палатѣ Государственныхъ Имуществъ заблаговременно и не позже, какъ за полгода впередъ, для надлежащихъ съ ея стороны распоряженій о передачѣ имѣнія въ управленіе другому лицу; но ни въ какомъ случаѣ я неимѣю власти передавать своего права на администрацію имѣніемъ другому лицу.

49-е) По окончаніи администраціи, обязанъ я принятое много казенное имѣніе со всѣми онаго принадлежностями, возвратить по документамъ казнѣ точно тѣми самыми: числомъ, добротою, мѣрою и вѣсомъ, какими все сіе въ мое вѣдѣніе поступило, съ тѣмъ, что фольварковыя поля, буде приняты были засѣянными, должны быть сданы въ такомъ же положеніи.

50-е) Все неявившееся, утраченное или испорченное, я обязанъ немедленно представить и возстановить въ прежнее положеніе, безъ всякаго для казны ущерба и судебнаго разбирательства, исключая случаевъ, еслибъ что либо изъ казенной собственности было истреблено или попорчено пожаромъ, происшедшимъ не отъ моей или служащихъ у меня вины, неосторожности, или непредусмотрительности, равно другими естественными несчастными приключеніями, по удостовѣренію въ томъ законнымъ изслѣдованіемъ.

51-е) Равно, если дурнымъ хозяйствомъ и отягощеніемъ крестьянъ излишними поборами и работами, я привелъ бы вообще имѣніе въ худшее состояніе, нежели въ какомъ его принялъ; то я обязанъ безпрекословно отвѣчать казнѣ за происшедшіе отъ того убытки не только залогомъ, но всѣмъ собственнымъ своимъ имуществомъ.

52-е) Съ другой стороны, если я потерпѣлъ бы самъ убытки по управленію имѣніемъ, паче чаянія от непріятельскаго нашествія или отъ моровой язвы; то по надлежащемъ о томъ удостовѣреніи, казна, смотря по важности понесенныхъ мною потерь, дѣлаетъ мнѣ или отсрочку, или сложеніе въ платежѣ соразмѣрной части инвентарнаго дохода.

53-е) Въ случаѣ моей смерти, предоставляется моимъ законнымъ наслѣдникамъ если пожелаютъ, принять казенное имѣніе въ свое управленіе, на основаніи сего контракта, до наступленія экономическаго термина. За тѣмъ, если они непожелаютъ далѣе управлять имѣніемъ, или казна встрѣтитъ въ томъ какія-либо препятствія, имѣніе отдается въ администрацію другому лицу, по особому съ нимъ контракту. Но во всякомъ случаѣ, по смерти моей, сдача имѣнія въ казну моими наслѣдниками производится на основаніи условій настоящаго контракта и они не могутъ быть освобождены отъ взысканія, по соразмѣрности полученнаго въ наслѣдство отъ меня имущества, за всѣ убытки и ущербы, буде какіе окажутся при сдачѣ имѣнія.

54-е) Сей контрактъ обязуюсь я исполнять свято и ненарушимо; къ чему обязывается также съ своей стороны и казна, на точномъ основаніи св. зак. т. 10. зак. граж. ст. 975. Подлинный контрактъ хранить въ Палатѣ Государственныхъ Имуществъ, а мнѣ выдать съ сего контракта, за надлежащимъ засвидѣтельствованіемъ копію.

Подпись администратора и членовъ Палаты Государственныхъ Имуществъ.

Скрѣпа Дѣлопроизводителя. (256)

cyjnego zarzadu majątku i należących do nich włościan, obowiązany jestem nie tylko niedoprowadzać do upadku i upadku, lecz owszem dopomagać wszelkiemi zależącemi odemnie środkami wzrostowi pomyślności i dobrego bytu kmiotków, przez ścisłe wykonywanie przepisów, zawartych w tym przedmiocie w Najwyżéj utwierdzonych: instrukcyi o gubernialnym i okręgowym zarządzie dóbr skarbowych, ustawach gminnéj policyi i gminném Sądownictwie, oraz w 8 T. Praw w ustawie o arendownych i starościńskich majątkach; trzymać się oraz danéj mnie przez Izbę Dóbr Skarbowych osóbnej instrukcyi.

47) Za nie zachowanie takowych prawideł i warunków niniejszego kontraktu, jak skoro się tylko to wykryje bądź w czasie rewizyi majątku, nastąpionéj z rozporządzenia Izby Dóbr Skarbowych, bądź w skutek podanych na mnie zażalen przez włościan, bądź nakoniec w innych jakichkolwiek zdarzeniach, i zostanie dowiedzione przez prawnie naznaczone śledztwo: ulegam odpowiedzialności i sztrafom, jakie w tychże ustawach o zarządzie dóbr skarbowych i o zarządzie arendowanych i starościńskich majątków są przepisane.

48) Jeżeli dla jakichbądźkolwiek przyczyn i okoliczności zmuszony będę sam zrzec się zarządu majątku przed upływem dwunastoletniego terminu, ustanowionego dla obejrzenia i nowego wyliczenia intraty majątku; tedy to jest mi pozwolone, z tym wszakże zastrzeżeniem, ażebym o zamiarze swoim zrzeczenia się administracyi majątku, zawiadomił Izbę Dóbr Skarbowych w czasie i nie później, jak przed półrokiem; tak, ażeby Izba mogła tymczasem uczynić ze swéj strony należyte rozporządzenie względem oddania majątku w zarząd innéj osobie; w żadnym atoli razie nie mogę przelać służące sobie prawo co do administracyi majątku na drugą osobę.

49) Po ukończeniu administracyi, obowiązany jestem wzięty przezemnie skarbowy majątek ze wszystkiém, co się w nim znajdowało, powrócić do skarbu, stosownie do sporządzonych w tym celu dokumentów, w takim zupełnie stanie co do liczby, gatunku, miary i wagi, w jakim to wszystko sam otrzymałem, i pola folwarczne, jeżeli przyjąłem zasiane, powinienem też oddać zasiane.

50) Wszystko, co się okaże zmniejszone, stracone lub zepsute, powinien będę niezwłócznie powrócić i przyprowadzić do pierwszego stanu, bez wszelkiéj dla skarbu straty i sądowego rozpatrzenia, wyłączając takie tylko zdarzenia, jeżeliby cokolwiek ze skarbowéj własności uległo zniszczeniu lub zepsuciu przez pożar, wynikły nie z mojéj lub zostających u mnie na służbie winy, nieostróżności lub nie przezorności, oraz przez inne naturalne nieszczęśliwe zdarzenia, po przekonaniu się o tém z prawnie naznaczonego wybadania.

51) Równie też, jeślibym przez złe gospodarowanie i obciążenie włościan zbytecznemi poborami i robotami, przyprowadził majątek do gorszego w ogólności stanu, aniżelim go przyjął tedy winienem bezsprzecznie odpowiadać skarbowi za wynikłe ztąd straty nie tylko ewikcyą, ale też całym własnym swoim mieniem.

52) Z drugiéj zaś strony, jeżelibym sam poniosł straty w administrowaniu majątku, od niespodziewanego nieprzyjacielskiego najścia, lub od morowego powietrza; tedy po należytym przekonaniu się o tém, skarb w miarę poniesionych przezemnie strat, albo odkłada mi termin wypłaty, albo też potrąca odpowiednią część summy od płaconego przezemnie inwentarzowego dochodu.

53) Na przypadek mojéj śmierci, prawni moi sukcessorowie, jeżeli zechcą, mogą przyjąć skarbowy majętek w swój zarząd, na warunkach tego kontraktu, do upłynienia ekonomicznego terminu. Poczém, jeżeli nie zechcą daléj zarządzać majątkiem, lub skarb spotka jakiekolwiek w tém przeszkody, majątek oddaje się w administracyę innéj osobie, za oddzielnie zawartym z nim kontraktem. W każdym wszakże razie, po nastąpionéj mojéj śmierci, zdanie majątku do skarbu przez moich sukcessorów uskutecznia się na zasadzie warunków niniejszego kontraktu, i nie mogą bydź uwolnione od uzyskania przypadłéj należności, w miarę wartości otrzymanego odemnie drogą sukcessyi spadku, za wszystkie straty i uszczerbki, jeżeli jakie okażą się przy zdawaniu majątku.

54) Niniejszy kontrakt zobowiązuję się wypełniać święcie i nienaruszenie; do czego też ze swéj strony zobowiązuje się skarb, na istotnéj osnowie Zbioru Praw Cywilnych Tomu X., artykułu 975. Autentyk kontraktu ma się chować w Izbie Dóbr Skarbowych, a mnie ma bydź wydana jego kopia z właściwemi podpisami.

Podpis administratora i członków Izby Dóbr Skarbowych.

Konsygnacya Sekretarza. (256)

3. Отъ Виленской Р. К. Духовной Консисторіи объявляется, что находившаяся при Виленскомъ Епархіальномъ Управленіи Типографія по закрытіи оной назначена въ продажу; по сему определяются торги: 1-й пятаго, 2-й седмаго и 3-й девятаго числъ наступающаго Іюня мѣсяца съ тѣмъ, дабы желающіе купить таковую Типографію, явились въ сію же Консисторію въ назначенные для торговъ выше помянутые сроки. Мая 19 дня 1844 года.

Секретарь Стефановскій.
Столоначальникъ М. Любанскій. (280)

3. Могилевскій Приказъ Общественнаго Призрѣнія, вызываетъ чрезъ сіе желающихъ на срокъ 8 Іюня 1844 года съ переторжкою чрезъ три дня, къ покупкѣ недвижимаго имѣнія Помѣщика Іосифа Нельковскаго, Чаусовскаго Уѣзда въ деревнѣ Кисилькахъ заложенныхъ 14, а на лицо состоящихъ 15 душъ мужеска пола крестьянъ, со всѣми принадлежностями, означенными въ описи и состоящими въ залогѣ, по свидѣтельству Могилевской Палаты Гражданскаго Суда, имѣніе это оцѣнено въ 1725 руб. серебромъ.

Непремѣнный Членъ *Хруцкій*.
Секретарь *Манцевичъ*.
Въ долж. Столоначальника *Стебеньковъ*. (272)

3. Отъ Таурогенской Таможни объявляется, что назначенная на 14 число Іюня сего года, продажа конфискованныхъ товаровъ отложена на 13 число Іюля сего года М. Таурогенъ Мая 13 дня 1844 года.

Управляющій Вилькинъ.
Секретарь Агевскій. (275)

3. Россіенскій Уѣздный Предводитель Дворянства объявляетъ, о выѣздѣ за границу Дворянина Россіенскаго Уѣзда Ивана Петрова сына Томашевича, занимающагося живописью чрезъ Царство Польское, Пруссію, Саксонію въ Богемію.

Предводитель Дворянства, Двора Его Императорскаго Величества Каммергеръ Князь съ Козельска Огинскій. (278)

3. Отъ Кобринской Дворянской Опеки объявляется, что въ Присутствіи Ея производиться будутъ 16 Іюня сего года торги, съ законною чрезъ три дня переторжкою, на отдачу въ трехъ-лѣтнее арендное содержаніе имѣнія Киселіовцовъ, малолѣтнихъ Виткѣвичей заключающаго 26 крестьянскихъ дворовъ, а въ нихъ по послѣдней народной переписи 76 мужеска пола душъ, дворовой пахатной земли 8 уволокъ 27 морговъ 28 прутовъ, сенокосныхъ луговъ 34 уволоки 23 морга 66 прутовъ, лѣса 5 уволокъ 8 морговъ 6 прутовъ, и порожней 1 уволока 8 морговъ и 161 прутъ, за сумму въ годъ 1200 руб. серебромъ; желающіе затѣмъ взятъ это имѣніе въ аренду, благоволятъ явиться съ законными залогами въ Дворянскую Опеку, гдѣ предъявлены будутъ инвентарная опись и кондиціи контракта.

Засѣдатель Нарбуттъ.
Письмоводитель П. Пацевичъ. (273)

2. Новгородской Губерніи отъ Кириловскаго Земскаго Суда симъ объявляется, что Кириловскаго Уѣзда въ удѣльномъ селеніи Петропавловскаго Приказа взятъ бродяга за неимѣніе письменнаго вида, называющій себя Кіевской Губерніи, Богуславскаго Уѣзда, Корсунской волости, вотчины Графа Лопухина, села Нетерянка крестьяниномъ Андрѣемъ Васильевымъ Рыбаковымъ. Отлучился онъ отъ мѣста своего жительства назадъ тому восемь лѣтъ. Но, по сдѣланнымъ симъ Земскимъ Судомъ съ Богуславскимъ же Земскимъ Судомъ и Уѣзднымъ Казначействомъ справкамъ, сей бродяга оказался не принадлежащимъ Графу Лопухину. Примѣтами онъ: росту 2-хъ аршинъ и 6 вершковъ, лицемъ бѣлъ, глаза каріе, волосы темнорусые въ скобку, носъ плоскій, ротъ умѣренный, подбородокъ круглый, отъ роду 20 лѣтъ, тѣлосложенія крѣпкаго, особенныхъ примѣтъ не имѣетъ. Одежда на немъ: тулупъ овчинный, крытый толстымъ синимъ сукномъ, довольно поношенный, кушакъ бумажный поношенный, шапка круглая, верьхъ суконной, околымъ овчинной подкладка нанковая, рубашка синяя холщевая, порты бѣлые холщевыеже, сапоги кожанные черные. Почему, если владѣлецъ или общество, къ которому озваченный бродяга принадлежитъ. окажутся; то могутъ съ требованіями своими обращаться по узаконенному на сей предметъ порядку.— Апрѣля 4-го дня 1844 года.

Секретарь Виноградовъ. (252)

1. Виленскій Старшій Полицмейстеръ объявляетъ, о выѣздѣ за границу прусскаго подданнаго Густава Куцнера, и Франца-Августа Сперлинга.

Правящій должность Старшаго, Младшій Полицмейстеръ Якобсонъ. (291)

1. Старшій Виленскій Полицмейстеръ объявляетъ, о выѣздѣ за границу Швейцарской подданной катерины Ремье, и Англійскаго подданнаго Іосифа Флетшера.

За Старшаго Младшій Полицмейстеръ Якобсонъ. (269)

3. Wileński Rzymsko-Katolicki Duchowny Konsystorz, ogłasza, że znajdująca się przy Wileńskim Dyecezalnym Zarządzie Drukarnia została zamkniętą, i na przedaż przeznaczona; przeto życzący kupić takową drukarnią, zechcą przybydź do tego Konsystorza na dni targowe, które będą się odbywały: piérwszy targ w dniu piątym, drugi w dniu siódmym, i trzeci w dniu dziewiątym następującego miesiąca Czerwca. Dnia 19-go Maja, 1844 roku.

Sekrzetarz *Stefanowski*.
Naczelnik Stołu M. *Lubański*. (280)

3. Mohylewski Urząd Powszechnego Opatrzenia, wzywa niniejszém życzących termin targu w dniu 8-m Czerwca z przetargiem we trzy dni, dla kupienia nieruchomego majątku Obywatela Józefa Nelkowskiego, położonego w Czausowskim Powiecie, zawierającego we wsi Kisielkach danych na ewikcją 14, obecnie zaś znajdujących się 15 dusz włościańskich płci męzkiéj, ze wszystkiemi przynależytościami, w inwentarzu wymienionemi, i znajdującemi się w ewikcyi, stosownie do świadectwa Mohylewskiéj Izby Cywilnego Sądu; majątek ten oszacowany na 1725 rubli srébrem.

Ciągły Członek *Chrucki*.
Sekretarz *Mancewicz*.
W obow. Naczelnika stołu *Stebeńków*. (272)

3. Taurogieńska Tamożnia ogłasza, że postanowiona na dzień 14-ty Czerwca ter. roku, przedaż konfiskowanych towarów, odkłada się na dzień 13 Lipca tegoż roku. M. Tauragieny, dnia 13-go Maja 1844 r.

Zarządzający Wilkin.
Sekretarz Agiewski. (275)

3. Rossieński Powiatowy Marszałek Dworzanstwa ogłasza o zamiarze wyjechania za granicę Dworzanina Rossieńskiego Powiatu Jana syna Piotra Tomaszewicza, Malarza, przez Królestwo Polskie, Prusskie, Saksonią do Czech.

Marszałek Dworzaństwa, Szambelan Dworu Jego Cesarskieej Mości, Xiąże na Kozielsku *Ogiński*. (278).

3. Od Kobryńskiéj Dworzańskiéj Opieki ogłasza się, iż w niéj odbywać się będą 16 Czerwca targi, z prawnym po trzech dniach przetargiem, na oddanie w trzy letnią arendowną dzierżawę majątku Kisielowców, małoletnich Witkiewiczów, zawierającego 26 włościańskich dymów, a w nich podług ostatniego popisu ludności 76 dusz męzkich, dwornéj oroméj ziemi 8 włok 27 morgów 28 prętów, sianożęci 34 włoki 23 morgi 66 prętów, lasu 5 włok 8 morgów 6 prętów i zarośli 1 włoka 8 morgów 161 pręt, za summę w rok 1200 rubli srebrem; Życzący przeto zadzierżawić ten majątek, zechcą przybydź z prawnemi ewikcyami do Dworzańskiéj Opieki, gdzie okazane będą inwentarze i kondycye kontraktu.

Assessor Narbutt,
Sekretarz P. Pacewicz. (273)

2. Nowgorodzkiéj Gubernii od Kiryłowskiego Sądu Ziemskiego niniejszém ogłasza się, że w Kiryłowskim Powiecie w udziałowym majątku Pietropawłowskiego Urzędu, zatrzymany został włoczęga, niemający swiadectw na piśmie, powiadający iż jest rodem z Gubernii Kijowskiéj, z Powiatu Bogusławskiego, włości Korsuńskiéj, majątku Hrabiego Łopuchina włościaninem, ze wsi Nieterianka, nazywający siebie Andrzejem Wasiljewym Rybakowym. Wyszedł on od miejsca swojego zamieszkania przed ośmiu lat. Lecz po uczynionèm przez ten Sąd Ziemski w Bogusławskim Ziemskim Sądzie i Powiatowém Podskarbstwie wywiedzeniu się, zeznanie takowe okazało się zupełnie fałszywe. Przymioty jego są następujące: urody 2 arsz. 6 cali, twarz biała, oczy kare, włosy ciemnorusse, nos płaski, gęba umiarkowana, podbródek okrągły, wieku lat 20, budowy ciała mocnéj, szczególnych przymiotów nié ma. Odzienie na nim: tułub z owczego futra, powleczony grubym granatowym suknem, dość wynoszony, pas wełniany wynoszony, czapka okrągła, wierzch sukienny, Skrejka owczyna, podszewka nankinowa, koszula błękitna płótniana, portki białe płótniane, buty skurzane czarne; przeto jeżeli takowy włoczęga okaże się bydź należącym do kogokolwiek, tedy ten może się dopomnieć o niego według przepisanego prawem porządku. — Dnia 4 Kwietnia 1844 roku.

Sekretarz Winogradow. (252)

1. Wileński Starszy Policmejster ogłasza, o wyjeździe za granicę, Prusskiego poddannego Gustawa Kutznera i Franciszka Augusta Sperlinga. (271)

Sprawujący obowiązek Starszego, Młódszy Policmejster Jakobson (291)

1. Starszy Wileński Policmejster ogłasza, o wyjeździe za granicęSzwajcarskiéj poddannej Katarzyny Remiei Angielskiego poddannego Józefa Fletschnera.

Za Starszego, Młódszy Policmejster Jakokson. (191)

ЧАСТНЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

3. На основаніи выданной мнѣ Г. бывшимъ Завилейскимъ межевымъ Судьею, Казиміромъ Мухлинскимъ и въ 18 й день Января въ Виленскомъ Уѣздномъ Судѣ совершенной доверенности, симъ объявляю всѣмъ кредиторамъ и имѣющимъ претензіи къ Г. Мухлинскому, дабы всякій простирающій къ нему правильный и законный искъ, обеспеченный на имѣніи его Мулла называемомъ, благоволилъ со дня настоящаго объявленія въ теченіи двухъ мѣсяцевъ, представить въ Свѣнцянскій Уѣздный Судъ всѣ доказательства, для разсмотрѣнія оныхъ означеннымъ Судомъ, по коимъ я изъ фундушей Г. Мухлинскаго, долженъ сдѣлать удовлетвореніе. Ибо противу многихъ его кредиторовъ какъ простирающихъ иски по не законнымъ обязательствамъ, нетокмо ходатайствовать буду объ уничтоженіи оныхъ, но даже не премину просить распространенія законами предназначеннаго взысканія.— Мая 1 дня 1844 года.

Дворянинъ Францъ Михайловичь Козловскій.

Печ. дозв. за Старшаго Младшій Пол. Якобсонъ. (276)

OGŁOSZENIA PRYWATNE.

3. Na mocy wydanéj mnie przez b. Sędziego Granicznego Powiatu Zawilejskiego W. Kazimierza Muchlińskiego, w dniu 18 Stycznia i tegoż miesiąca ter. 1844 roku w Sądzie Powiatowym Wileńskim przyznanéj Jeneralnéj plenipotencyi, zawiadamiam niniejszém wszystkich kredytorów i pretensorów tegoż W. Muchlińskiego, iżby każdy mający z nich dopominek słuszny i wedle wszelkiéj formalności prawa obespieczonéj na majątku jego Mułła zwanym, raczył od daty takowego ogłoszenia do upływu tylko dwóch miesięcy, złożyć swoje dowody w Sądzie Powiatowym Swięciańskim, dla rozpatrzenia i uznania onych przez Opinię Sądową, za któremi mam z funduszu rzeczonego W. Muchlińskiego dopełnić satysfakcyę. Albowiem przeciw wielu jego kredytorom, jako przychodzącym za nieprawnymi i niewłaściwą koleją wymożonymi obligami, nie tylko że będę czynił objekcye, ale i o znikczemnienie takowych i o rozciągnienie kary na samych utworzycieli, drogą prawem przepisaną poszukiwać nie zaniecham.

Dworzanin Franciszek syn Michała Kozłowski,

Druk. pozw. Młódszy Wileń. Policm. Jakobson. (276

3. Бывшій Ошмянскій Предводитель Дворянства Владиславъ Пусловскій, владѣлецъ Кучкуришскаго Бумажнаго Завода, отстоящаго отъ г. Вильна въ 5 верстахъ, для увеличенія размѣра сего завода, выписалъ изъ Франціи съ большимъ иждивеніемъ необходимыя машины для успѣшной выдѣлки бумаги, и пригласилъ къ сему заводу Г. Августина Роллина, одного изъ первыхъ заводчиковъ въ Парижѣ Шпалерной фабрики, въ качествѣ соучастника, съ тѣмъ, чтобы такую же шпалерную бумагу выработывалъ въ Кучкуришкахъ. Нынѣ заводъ сей открылъ свое производство и магазинъ выработанныхъ уже обоевъ, какъ равно и образцы имѣющихся выдѣлывать, находится въ Вильнѣ, въ лавкѣ Г. Фіорентини. Главная цѣль сего предпріятія заключается въ красотѣ, разновидности образцовъ, и притомъ дешевизнѣ. Разсмотрѣніе находящихся въ лавкѣ Г. Фіорентини образцовъ, всякаго можетъ удостовѣрить что сія вполнѣ достигнута, ибо имѣется тысяча слишкомъ особенныхъ образцовъ, отличающихся совершенною красотою и затѣйливостію; а цѣна пояса имѣющаго длины отъ 13-ти до 14-ти литовскихъ локтей, ширины же три четверти локтя, отъ 25-и копѣекъ, до $4\frac{1}{2}$ рублей серебромъ; кромѣ обоевъ къ наклейкѣ стѣнъ, имѣются также каймы розочки, къ украшенію потолковъ. Какъ же сія фабрика въ послѣднее лишъ время открылась, и бумаги всѣхъ родовъ еще неpріуготовлены, то симъ объявляется, что всякому, кому бы понравился какой либо образецъ, изъ находящихся въ лавкѣ Г. Фіорентини, въ продолженіи трехъ или четырехъ дней доставлено будетъ изъ завода желаемое количество поясовъ. Сверхъ того заводъ, по особому малозначущему вознагражденію, принимаетъ на себя обязанность наклейки стѣнъ, образовъ забезпечивающихъ, чтобы не заводились насѣкомыя. Равномѣрно въ семъ заводѣ принимаемы будутъ полотна и бумажныя матеріи, для отпечатанія на оныхъ узоровъ, къ употребленію для мебелей и прочихъ надобностей. Фирма Г. Владислава Пусловскаго, можетъ быть каждому порукою въ строжайшей точности и акуратности, каковыя сей заводъ поставилъ для себя главнымъ правиломъ.

Печ. дозв. Младшій Вил. Полицм. Якобсонъ. (281)

3. Władysław Pusłowski, b. Marszałek Powiatu Oszmiańskiego, dziedzic fabryki papierowéj Kuczkuryskiéj, o 5 wiort od miasta Wilna położonéj, powiększając tę fabrykę, na wielką skalę, przez sprowadzenie z Francyi z wielkim nakładem maszyny do wyrobu papieru posługującéj, wezwał do tejże fabryki P. Augusta Rollin, jednego z piérwszych fabrykantów obicia papierniczego w Paryżu, jako wspólnika, aby takiż papier obiciowy wyrabiać w Kuczkuryszkach. Fabryka ta czynności swoje rozpoczęła, i skład tak już wyrobionych, jak i wzory, wyrabiać się mających, znajduje się w Wilnie w sklepie P. Fiorentyniego. Głównym celem tego przedsiębierstwa, jest piękność i rozmaitość deseniów, jako też taniość; przejrzenie wzorów w sklepie P. Fiorentyniego, znajdujących się, przekona każdego, iż cel ten osiągniony został; ponieważ przeszło tysiąc znajduje się osóbnych deseniów, a wszystkie odznaczają się prawdziwą pięknością i wykwintnością; gdyż cena rulonu od 13 do 14 łokci litewskich mającego długości, a trzy ćwierć łokcia szerokości, jest od 25 kopiejek do $4\frac{1}{2}$ rubli srebr. Oprócz papierów do wyklejania ścian, znajdują się także szlaki i rozety do upiększania sufitów. Ponieważ fabryka ta dopiéro w tych czasach otworzyła się, i jeszcze wszystkich rodzajów papierów przygotowanych nié ma, przeto niniejszém oznajmuje się, iż każdy ktoby wybrał wzor jaki znajdujący się w sklepie P. Fiorentyniego, w przeciągu trzech lub czterech dni, żądaną ilość rulonów z fabryki będzie miał dostarczoną. Fabryka przyjmuje na siebie za osobnym drobnym wynagrodzeniem obowiązek wyklejania, sposobem zabezpieczającym od wstępu owadów. Równie też przyjmować się będą w téj fabryce płótna i bawełniane materye, dla odbicia deseniów do użycia na meble, lub inne potrzeby. Firma JW. Władysława Pusłowskiego, może bydź dla każdego rękojmą, najwyższéj akuratności i rzetelności, jaką fabryka ta za główną zasadę przyjęła.

Druk. pozw. Młódszy Wileń. Policm. Jakobson. (281)

2. Въ Канцелярію Виленскаго Человѣколюбиваго Общества, представлены три документа подлинныя, изъ коихъ первый: Грамота Августа III Короля Польскаго, жалующая чинъ Гродненскому Зодчему, Ѳомѣ Юровскому. Вторый Патентъ Михаила Радзивилла Фельдъ-Маршала Великаго Княжества Литов. съ возведеніемъ въ чинъ Хорунжаго Полеваго Жегла, Яна Рудзевича. Третій Патентъ данный Михаиломъ Масальскимъ Фельд-Маршаломъ Великаго Княжества Литов. на Порутчика Кавалеріи, Александру Смогоржевскому. Всѣ сіи документы могутъ быть выданы лицамъ вышенаименованныхъ фамилій.

Печ. дозв. Младшій Вилен. Полицм. Якобсонъ. (287)

2. W Kancellaryi Wileńskiego Towarzystwa Dobroczynności, złożone zostały trzy dokumanta oryginalne, piérwszy: Patent Augusta III Króla Polskiego na urząd Budowniczego Grodzieńskiego Tomaszowi Jurowskiemu. Drugi Patent Michała Radziwiłła Hetmana Polnego W. X. Litt. na stopień Chorążego Buławy Polnéj dla Jana Rudziewicza. Trzeci Patent Michała Massalskiego Hetmana Polnego Litewskiego, na stopień Porucznika w Kawaleryi dla Alexandra Smogorzewskiego wydane, które te dokumenta familiom powyż wyrażonych osób za zgłoszeniem wydane bydź mogą.

Drukow. pozw. Młódszy Wil. Policm. *Jakobson.* (287)

2. Холсты Стравѣникскаго Бѣленія, отъ опубликованія сего, 1 и 15 числъ всякаго мѣсяца, получаемы будутъ въ Канторѣ Виленской, сущестующей въ домѣ Пузины, для раздачи по принадлежности

Печ. дозв. Младшій Вил. Полиц. *Якобсонъ.* (288)

2. Płótna i wszelkie tkaniny Strawienikskiego bielenia od ogłoszenia niniejszego, akkuratnie 1 i 15 każdego miesiąca do Kantory Wileńskiego exystującego w domu Puzyny, dochodzić będą dla rozdania od kogo przyjmowanemi były.

Druk. pozw. Młódszy Policm. Jakobson. (288)

ВИЛЬНА Тип. Ѳ. Гликсберга печ. дозвол. 27-го Мая 1844 г. Испр. долж. Цензора и Кав *А. Мухинъ*